

disputatum acerrimè fuit, examinamus, ac Hilduini rejectis Areopagiticis, confutatisque, quibus nonnulli innixi Dionysium Areopagitam cum Parisiensi confundunt, argumentis, nos eorum, qui hunc abs illo fecernunt, opinionem amplectimur. Prolixo porrò, quod id facimus, reliquaque ad Areopagitam spectantia, discutimus, commentario prævio actæ etiam, utut Areopagitæ perperam afficta, subiungimus, duabus insuper ad horum calcem adjectis appendicibus, in quarum altera de Areopagitæ reliquiis, in altera de scriptis differimus: tum verò, interposita primùm de Demetrio, Alexandrino sub seculi II finem patriarcha, Sylloge historico-critica, de Dionysio, Parisiensi episc. M. agimus, ac quæcumque de celeberrimo isthoc Parisiensium apostolo, quem non I, sed IIII demùm seculo in Gallias missum arbitramur, adduuntur à variis, diffuso commentario sedulò discutimus, eumque unà cum sociis Rutilio presbytero & Eleutherio diacono non intra, sed extra civitatem Parisiensem circa annum CCLXXXVI martyrio coronatum statuimus. Acta, quæ vel ex eo, quodd quarto demùm post rem gestam seculo scripta videantur, fidem integram non merentur, è Felibiani editione recudimus, adjectis itidem appendicibus geminis, in quarum altera de Dionysii Sociorumque MM. cultu, reliquiarum translationibus miraculisque sec. VII posterioribus agimus; in altera singularem planè, quâ de Dionysii Parisiensis corpore decertatur, controversiam examinamus. Arnoaldus, episcopus Metensis, de quo præter cultum pauca dumtaxat nota sunt, usque ad annum DCIX vixisse videtur. Nidgarius & Adalbero, Augustani episcopi, quorum primus quando federic vel quid egerit, haud satis innotescit, cultu sacro, ut apparet, extra Augustanum S. Udalrici monasterium gavisum non fuere.

Ex statu monastico.

Die VIII primus ex hoc statu se offert Badilo,